

РЕШЕНИЕ

№ 3607

гр. София, 27.06.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 8 състав, в публично заседание на 12.06.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Деница Митрова

при участието на секретаря Елеонора Стоянова, като разгледа дело номер **319** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 90 от Закона за убежището и бежанците /ЗУБ/ във връзка чл. 145 и сл. от Административно процесуалния кодекс /АПК/

Образувано е по жалба вх. № 692 от 11.01.2012 г. по описа на Административен съд – София град и рег. № УП 5166 от 10.01.2012 г. по описа на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет, подадена от А. А. А., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на Русия, адрес [населено място], [улица] А, ДАБ, стая 405 срещу Решение № УП - 188 от 27.12.2011 г. на интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет, с което му е отказано предоставянето статут на бежанец и хуманитарен статут.

В жалбата се сочи, че оспорването решение е незаконосъобразно и немотивирано, тъй като административният орган не е обсъдил новонастъпилите факти и обстоятелства, изложените от него пред интервюиращия орган, поради които изпитва основателен страх от преследване в [населено място], К. – Балкарска република, Р. Ф.. Соци, че липсата на оценка на фактите и обстоятелствата от значение за неговия случай са довели до произнасянето на един незаконосъобразен акт. Допълнително сочи, че за него е невъзможно да се върне в [населено място], защото може да стане жертва на насилието срещу руснаци. Твърди, че няма роднини нито в [населено място], нито в друга част на Русия, както и че не може да се установи да живее в М., защото кавказците трудно получават жителство. Допълнително инвокира съображения, че няма специален режим за руснаци, които бягат от насилието срещу тях в някоя от републиките на Р. федерация или бившите републики на СССР, сега независими

държави. По тези съображения се моли съда да отмени решението на председателя на ДАБ.

В хода на съдебното производство А. А. редовно призован се явява лично и с процесуалния си представил адв. Т.. Поддържат жалбата и предлагат същата да се уважи, като съдът постанови решение, с което да отмени решението на председателя на ДАБ.

Ответникът – председателят на ДАБ, редовно призован не се явява, не се представлява и не взема становище по жалбата.

Настоящият съдебен състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

Производството пред административния орган е инициирано с подаването на молба с вх. № 163 от 27.10.2011 г. по описа на РПЦ – С. от А. А. А. и молба до ДАБ с вх. № 1414 от 09.11.2011 г. и рег. № УП 5166 от 09.11.2011 г., от мъжки пол, [дата на раждане] в [населено място], Русия, руско гражданство, православен християнин, семейно положение - разведен, етническа принадлежност – българин, ЛНЧ [ЕГН], висше образование, професия инженер. Личните му данни са установени въз основа на декларация по чл. 30, т. 3 от ЗУБ. На територията на Р. Б., молителят е пристигнал на 29.07.2011 г. с едномесечна виза, издадена от посолството в М.

В хода на административното производство чужденецът заявява, че е мотивите му за искане на статут са свързани с желанието му да остане да живее в Р. Б.. Заявил е, че баща му е българин и той също се чувствал като такъв. В Б. е пристигнал, за да кандидатства за получаване на българско гражданство. Освен това, като друга причина за напускане на държавата си на произход изтъква, нестабилното общо положение в К., в това число и в К. - Балкарската република. Сочи, че не е имал проблеми с руските власти, както и че не е членувал в политическа партия или политическа организация.

Въз основа на така събраните данни, ответникът е приел подадената молба за закрила за неоснователна. Посочил е, че от анализа на заявените обстоятелства показва, че от така изложената бежанска история не може да се обоснове извод за риск от преследване или тежки посегателства спрямо молителя по смисъла на ЗУБ. Той не е бил принуден да напусне Русия, а е заминал по собствено желание. Имайки предвид горните факти и обстоятелства, административният орган е приел, че не са налице условията на чл. 8, ал.1 и чл.9, ал.1 от ЗУБ за предоставяне на бежански и хуманитарен статут.

В хода на съдебното производство освен представените писмени доказателства с административната преписка, като доказателства бяха приети представено Решение № 329 от 03 май 2005 г. на министерски съвет за приемане на Списък на сигурни страни на произход и Списък на трети сигурни страни по отношение на търсещи закрила.

С оглед събраните по делото доказателства, настоящия съдебен състав на Административен съд – София - град, приема от правна страна следното:

Оспореното решение № УП 188 от 27.12.2011 г. на интервюиращ орган при ДАБ е връчено на кандидата на 05.01.2012 г., лично в присъствието на преводача Е. С.. Жалбата до Административен съд София град е подадена чрез административния орган с рег. № УП 5166 от 10.01.2012 г. Следователно, жалбата е подадена в рамките на 7-дневния срок от надлежна страна и същата е процесуално допустима. Разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Обжалваният административен акт е издаден от компетентен орган в производството по ускорение ред. Оспореният акт е издаден при спазване на административнопроизводствените правила, при правилно тълкуване и прилагане на материалния закон, в установената от закона писмена форма и същият е съобразен с целта на ЗУБ.

Оспореното решение е издадено в рамките на ускореното производство по чл. 68 и сл. от ЗУБ от интервюиращ орган съгласно компетентността му, уредена в чл. 70 от ЗУБ. Съгласно чл. 70, ал. 1 от ЗУБ в срок до три дни от образуване на производството интервюиращият орган взема решение за: 1. отхвърляне на молбата като явно неоснователна по чл. 13, ал. 1; 2. прекратяване на производството по чл. 13, ал. 2 или чл. 15, ал. 1, т. 6, 8 и 9 ; 3. образуване на производство по общия ред.

Спазена е процедурата, уредена в глава шеста, раздел II от ЗУБ. Производството е започнало по писмена молба на кандидата А. А. А., като интервюто с кандидата е проведено на разбираем от него език. Не са нарушени правилата, съдържащи се в чл. 63а от ЗУБ. След регистрирането на молбата на кандидата със същия е проведено интервю, за което е съставен надлежен протокол, подписан лично от молителя, преводач и длъжностното лице в ДАБ. Видно от писмо рег. № Т – 5975 от 07.12.2011 г., рег. № УП 5166/12.12.2011 г., от директора на Специализирана дирекция „Т” – ДАНС до председателя на ДАБ при МС е спазено изискването, установено в чл. 58, ал.7 от ЗУБ органите, които са сезирани с молба за предоставяне на закрила задължително да изискват становище от ДА „Национална сигурност”.

От събраните по делото писмени доказателства, включително и решение № 329 от 03.05.2005 г. на МС относно списък на сигурните страни на произход, не се установи да са налице предпоставки за предоставяне на статут на бежанец по чл. 8, ал.1 и 9 и чл. 9, ал.1, 6 и 8 от ЗУБ. От изложената бежанска история не се установяват причини за основателен страх от преследване в Русия поради раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение и/или убеждения.

На базата на приетата Справка рег. № 5841 от 18.11.2011 г. на дирекция „Европейски въпроси, международна дейност и европейски бежански фонд” при ДАБ, както и от заявеното от чужденеца по време на интервюто следва изводът, че за него няма реална опасност от тежки посегателства по смисъла на чл. 9, ал.1, т.1 и т.2 от ЗУБ.

Не се установиха да се отправяни тежки и лични заплахи срещу живата или личността му като гражданско лице поради насилие в случай на вътрешен или международен въоръжен конфликт. От справка вх. № 5841/18.11.2011 г. на дирекция "Европейски въпроси, международна дейност и Европейски бежански фонд" на ДАБ е видно, че К.-Б. е една от републиките с преобладаващо мюсюлманско население в С. К.. В района често се извършват нападения от ислямските екстремисти или криминални групи. От 25 февруари 2011 г. в [населено място], столицата на републиката, са извършени няколко нападения и терористични актове. С гранатомет била обстрелвана сградата на републиканското управление на Федералната служба за сигурност. Минутни по-късно са били обстреляни два поста на пътна полиция. В жилищна сграда в Б., при престрелка с полицаи са били убити петима екстремисти. Загинали са и двама полицаи, а друг е бил ранен. През месец юли става ясно, че жител на републиката е бил между замесените членове на престъпна група от С. К., участвала в осуетен от руските служби голям терористичен акт в транспорта в региона на руската столица. Основанията на А. А. А. за искане на закрила се базират на причини от лично

естество. В тях няма данни за лична заплаха. Не са налице предпоставките по чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ.

В интервюто чужденецът не се позовава на други причини от хуманитарен характер. Същият е разведен. Не са налице предпоставките по чл. 8, ал. 9 и чл. 9, ал. 6 от Закона за убежището и бежанците. Чужденецът се позовава на основания извън предмета на ЗУБ. Не посочва никакви причини за основателен страх от преследване.

При извършена справка от съда в средствата за масово осведомяване не се установиха статии и/или публикации, които да свидетелстват за размирици, бунтове или терористични актове в К. – Балгарската република. Наличните такива се отнасят до единични и епизодични нападения срещу държавни служители при правоохранителните органи на републиката, но не и по отношение на мирни граждани.

По тези съображения Административен съд – София град, I – во отделение, 8 ми състав намира, че обжалваният административен акт е законосъобразен, а подадената срещу него жалба следва да се отхвърли като неоснователна.

Водим от горното

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. А. А., гражданин на Русия срещу Решение № УП - 188/27.12.2011 г. на интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет.

Решението е окончателно.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: